

JAK ŽIVIT DUCHA? Jak naslouchat a číst?

Vše živé, potřebuje stravu: půda vodu, rostliny minerály, živočichové rostliny, atd. V člověku však nemá hlad jen tělo, ale i duše/mysl žízní po poznání a **duch** po smyslu bytí, po smyslu života.

Nevysychající **pramene pro ducha** člověka je Bible; jde ale o nápoj a pokrm, který musí být »předžvýkán«. Osvěžujícím výtažkem z ní, šťávou pro našeho ducha jsou texty pouštních Otců.

Z knihy T. Špidlíka jsme doposud vybírali úvahy vedené motivem: „Je to mé tělo, kde mám schůzku s Bohem.“ Chápeme proč: půst (jakož i křesťanství) bývá chápáno jako znehodnocování těla. Velcí duchové, křesťanství nás však vyvádějí ze spiritualizmu a ze spiritizmu. Vedení Kristem, ukazují *tělo* jako *vlastní místo* setkání s živým Bohem.

»Globální« půst, karanténa pokračuje, takže jsme pokročili k jiné části knihy: Hlavní myšlenkou nabízených textů je: „Život, má první láska.“

Jestliže moderní člověk prožívá všechno globálně, církevní Otcové viděli vše kosmicky a komplexně - narodil ses: odkud pocházíš?; žiješ: kam směřuješ?; umíráš: co tě tedy čeká potom?; jsi ponořen do křesťanské kultury, stavíš na křesťanských hodnotách: co ti tedy skutečně Kristus říká?

To jsou oblasti, které zúrodnili a kde vypěstovali duchovní Otcové stále svěží nápoj i stravu pro lidského ducha. Důležitými orgány ducha jsou uši a oči. Proto je třeba umět naslouchat zkušenostem a dokázat oči naplňovat krásnými obrazy.

Jak tedy naslouchat a číst? Pater Špidlík sám vysvětluje:

„Ať duchovní Otcové pojednávali o jakékoliv věci, vždy ji vkládali do mnohem širšího horizontu vidění. Výchozím bodem byl všeobecný plán spásy. Jednalo se jim o to, jaké postoje zaujímat v praxi – bez ohledu na filosofické názory či formy humanismu.

Vesmír a srdce každého člověka - nekonečně velké a nekonečně malé - jsou jedinou dílnou, ve které Otec a Slovo utváří nové stvoření: plné blaženosti, slávy a velebení.“

Josef Čunek